

Reménytelen remények

Itt ülök várok Rád
rád? Miért?
Hah, bolond emberi lét
Küzd!

őt csókolod!?
őt...
Tudod rövid ez a lét
S múltó a szerelem...
Küzdj?

Szomjazom
Te vagy a hús forrás
Mérgezett a látványod...
és mégis nagy kortyokkal
nyelem a vizet, akkor is
ha belehalok!

Itt ülök még mindig RÁD várok
RÁD! Kitudja miért,
de várok, várok, várok...